

Europeiska unionens officiella tidning

L 201

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtonionde årgången

25 juli 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1126/2006 av den 24 juli 2006 om ändring av förordning (EG) nr 234/2004 om vissa restriktiva åtgärder med avseende på Liberia och om upphävande av förordning (EG) nr 1030/2003, och om tillfälligt upphävande av vissa restriktiva åtgärder med avseende på Liberia** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1127/2006 av den 24 juli 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 4
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1128/2006 av den 24 juli 2006 om det försäljningsled som genomsnittspriserna för slaktkroppar av gris avser (kodifierad version)** 6
- Kommissionens förordning (EG) nr 1129/2006 av den 24 juli 2006 om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under juli 2006 för de tilläggskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien och Rumänien kan godkännas 9
- Kommissionens förordning (EG) nr 1130/2006 av den 24 juli 2006 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i juli 2006 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 2535/2001 10
- Kommissionens förordning (EG) nr 1131/2006 av den 24 juli 2006 om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vissa produkter inom sockersektorn, som fastställs genom förordning (EG) nr 1002/2006, för regleringsåret 2006/2007 13

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2006/515/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 18 maj 2006 om ingående av konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar** 15

(forts. på nästa sida)

2006/516/EG:

- ★ Rådets beslut av den 27 juni 2006 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av protokollet om markskydd, protokollet om energi och protokollet om turism till Alpkonventionen 31

Kommissionen

2006/517/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 19 juli 2006 om ett principiellt erkännande av att den dokumentation som lämnats in för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av metaflumizon i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG är fullständig [delgivet med nr K(2006) 3238] ⁽¹⁾ 34

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen

- ★ Rådets gemensamma ståndpunkt 2006/518/GUSP av den 24 juli 2006 om ändring och förlängning av vissa restriktiva åtgärder mot Liberia 36

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1126/2006

av den 24 juli 2006

om ändring av förordning (EG) nr 234/2004 om vissa restriktiva åtgärder med avseende på Liberia och om upphävande av förordning (EG) nr 1030/2003, och om tillfälligt upphävande av vissa restriktiva åtgärder med avseende på Liberia

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 60 och 301,

med beaktande av gemensam ståndpunkt 2006/31/GUSP av den 23 januari 2006 om förlängning av de restriktiva åtgärderna mot Liberia ⁽¹⁾ och gemensam ståndpunkt 2006/518/GUSP av den 24 juli 2006 om ändring och förlängning av vissa restriktiva åtgärder mot Liberia ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I syfte att genomföra de åtgärder mot Liberia som infördes genom FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) föreskrivs i gemensam ståndpunkt 2004/137/GUSP av den 10 februari 2004 om restriktiva åtgärder mot Liberia ⁽³⁾ bestämmelser om genomförandet av åtgärderna mot Liberia i enlighet med resolutionen och ett förbud mot att tillhandahålla Liberia ekonomiskt stöd som rör militär verksamhet. Genom gemensam ståndpunkt 2006/31/GUSP av den 23 januari 2006 förlängdes de restriktiva åtgärderna i gemensam ståndpunkt 2004/137/GUSP med ytterligare en period, i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1647 (2005).
- (2) Genom rådets förordning (EG) nr 234/2004 ⁽⁴⁾ införs ett förbud mot att tillhandahålla Liberia tekniskt bistånd och ekonomiskt stöd som rör militär verksamhet samt ett förbud mot att importera rådiamanter från Liberia och rundvirke och timmerprodukter med ursprung i Liberia.

- (3) Mot bakgrund av utvecklingen i Liberia antog FN:s säkerhetsråd den 13 juni 2006 resolution 1683 (2006) om införande av vissa undantag från det förbud mot tekniskt bistånd som rör militär verksamhet som infördes genom punkt 2 b i resolution 1521 (2003).
- (4) Den 20 juni 2006 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1689 (2006). Det beslutade att förlänga förbudet mot import av diamanter men att inte förlänga det förbud mot import av allt rundvirke och alla timmerprodukter med ursprung i Liberia som infördes genom punkt 10 i säkerhetsrådets resolution 1521 (2003) och som, efter flera förlängningar, upphörde den 20 juni 2006. Säkerhetsrådet uttryckte sin fasta beslutsamhet att återinföra förbudet om Liberia inom 90 dagar inte har antagit den skogslagstiftning som föreslagits av den övervakningskommitté för skogsreformer som inrättats av Liberias regering.
- (5) Med beaktande av dessa resolutioner och de gemensamma ståndpunkterna 2006/31/GUSP och 2006/518/GUSP är det nödvändigt att tillfälligt upphäva det förbud mot import av rundvirke och timmerprodukter med ursprung i Liberia som fastställs i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 234/2004 med verkan från och med den 23 juni 2006, samt att ändra artiklarna 3 och 4 i den förordningen, särskilt för att göra det möjligt att på vissa villkor tillhandahålla stöd till den liberianska regeringens polis- och säkerhetsstyrkor med verkan från och med den 13 juni 2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 234/2004 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

1. Genom avvikelse från artikel 2 får den behöriga myndigheten, enligt förteckningen i bilaga I, i den medlemsstat där den som tillhandahåller tjänsten är etablerad bevilja tillhandahållande av

⁽¹⁾ EUT L 19, 24.1.2006, s. 38.

⁽²⁾ Se sidan 36 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ EUT L 40, 12.2.2004, s. 35. Den gemensamma ståndpunkten ändrad genom gemensam ståndpunkt 2004/902/GUSP (EUT L 379, 24.12.2004, s. 113).

⁽⁴⁾ EUT L 40, 12.2.2004, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1452/2005 (EUT L 230, 7.9.2005, s. 11).

a) tekniskt bistånd, finansiering och ekonomiskt stöd som rör

i) vapen och vapenrelaterad materiel, i de fall dessa bistånd, stöd eller tjänster endast är avsedda att användas till stöd för och användning av Förenta nationernas uppdrag i Liberia, eller

ii) vapen och ammunition som innehas av den särskilda säkerhetstjänsten för ohindrad operativ användning, och som, efter godkännande av den kommitté som inrättats genom punkt 21 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003), levererats till medlemmarna i säkerhetstjänsten för utbildningsändamål före den 13 juni 2006,

b) finansiering och ekonomiskt stöd som rör

i) vapen och vapenrelaterad materiel som endast är avsedd för stöd till eller användning inom ramen för ett internationellt utbildnings- och reformprogram för de väpnade styrkorna och polisen i Liberia, under förutsättning att den kommitté som inrättats genom punkt 21 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) har godkänt exporten, försäljningen, leveransen eller överföringen av de berörda vapnen eller den berörda vapenrelaterade materielen,

ii) icke-dödande militär utrustning som endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd, under förutsättning att den kommitté som inrättats genom punkt 21 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) har godkänt exporten, försäljningen, leveransen eller överföringen av den berörda utrustningen, eller

iii) vapen och ammunition som är avsedda att användas av personer inom den liberianska regeringens polis- och säkerhetsstyrkor, vilka har kontrollerats och utbildats sedan Förenta nationernas uppdrag i Liberia påbörjades i oktober 2003, under förutsättning att den kommitté som inrättats genom punkt 21 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) har godkänt exporten, försäljningen, leveransen eller överföringen av de berörda vapnen eller den berörda ammunitionen.

2. Tillstånd får inte beviljas för åtgärder som redan ägt rum."

2. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

1. I de fall sådan verksamhet har godkänts på förhand av den kommitté som inrättats genom punkt 21 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003), och genom avvikelse från artikel 2 i denna förordning, får den behöriga myndigheten, enligt förteckningen i bilaga I, i den medlemsstat där den som tillhandahåller tjänsten är etablerad bevilja tillhandahållande av tekniskt bistånd som rör

a) vapen och vapenrelaterad materiel som endast är avsedd för stöd till eller användning inom ramen för ett internationellt utbildnings- och reformprogram för de väpnade styrkorna och polisen i Liberia,

b) icke-dödande militär utrustning som endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd, eller

c) vapen och ammunition som är avsedda att användas av personer inom den liberianska regeringens polis- och säkerhetsstyrkor, vilka har kontrollerats och utbildats sedan Förenta nationernas uppdrag i Liberia påbörjades i oktober 2003.

Godkännandet från den kommitté som inrättats genom punkt 21 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) skall begäras från den behöriga myndigheten, enligt förteckningen i bilaga I, i den medlemsstat där den som tillhandahåller tjänsten är etablerad.

Regeringen i den berörda medlemsstaten och Liberias regering skall till den kommitté som inrättats genom punkt 21 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) lämna en gemensam begäran om godkännande av tekniskt bistånd för de vapen och den ammunition som avses i led c.

2. Tillstånd får inte beviljas för åtgärder som redan ägt rum."

Artikel 2

Artikel 6.2 i förordning (EG) nr 234/2004 skall tillfälligt upphöra att gälla till och med den 18 september 2006.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 skall tillämpas från och med den 13 juni 2006. Artikel 2 skall tillämpas från och med den 23 juni 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2006.

På rådets vägnar

K. RAJAMÄKI

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1127/2006**av den 24 juli 2006****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2006.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 24 juli 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	71,2
	096	41,9
	999	56,6
0707 00 05	052	84,9
	388	52,4
	524	46,9
	999	61,4
0709 90 70	052	77,6
	999	77,6
0805 50 10	388	63,3
	524	49,3
	528	56,6
	999	56,4
0806 10 10	052	143,2
	204	153,4
	220	118,2
	388	8,7
	508	96,6
	512	76,2
	624	224,1
	999	117,2
0808 10 80	388	95,3
	400	111,9
	404	125,7
	508	90,8
	512	90,9
	524	48,3
	528	82,3
	720	101,2
	800	153,9
	804	106,6
	999	100,7
0808 20 50	388	106,4
	512	93,1
	528	80,8
	720	29,6
	804	97,1
	999	81,4
0809 10 00	052	133,6
	999	133,6
0809 20 95	052	265,7
	400	401,5
	404	426,8
	999	364,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	157,1
	999	157,1
0809 40 05	624	136,5
	999	136,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övrig ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1128/2006

av den 24 juli 2006

om det försäljningsled som genomsnittspriserna för slaktkroppar av gris avser

(kodifierad version)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

gris i allmänhet avyttras i slakteriledet bör detta led användas.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

- (5) Noteringarna för slaktkroppar av gris skall bestämmas i hela gemenskapen i enlighet med gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av gris i rådets förordning (EEG) nr 3220/84 ⁽⁵⁾, och i enlighet med tillämpningsföreskrifterna i kommissionens förordning (EEG) nr 2967/85 ⁽⁶⁾.

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.6, och

- (6) En förordning bör antas som innehåller samtliga föreskrifter om det försäljningsled som genomsnittspriset på slaktkroppar av gris avser.

av följande skäl:

- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för griskött.

- (1) Kommissionens förordning (EEG) nr 3537/89 av den 27 november 1989 om det försäljningsled som genomsnittspriserna för slaktkroppar av gris avser ⁽²⁾ har ändrats ⁽³⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- (2) De representativa marknaderna omfattar för varje land alla marknader som finns i förteckningen i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 908/2006 ⁽⁴⁾.

1. Gemenskapens marknadspris för slaktkroppar av gris enligt artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 2759/75 skall bestämmas på grundval av de priser vid leveransen till slakteriet, exklusive moms, som betalas till leverantörerna av levande grisar.

- (3) I enlighet med förordning (EEG) nr 2759/75 skall det vägda genomsnittspriset på slaktkroppar av gris på de representativa marknaderna i gemenskapen fastställas för att man skall kunna bedöma om situationen på marknaden kräver interventionsåtgärder.

2. Priserna som avses i punkt 1 skall inkludera värdet av obearbetade ätliga och icke ätliga slaktbiprodukter och skall gälla för 100 kg kall slaktkropp av gris som

— utformats i enlighet med referenspresentationen som fastställs i artikel 2.1. i förordning (EEG) nr 3220/84,

- (4) För att ett sådant genomsnittspris skall kunna bestämmas måste det finnas jämförbara gemenskapspriser. Därför bör det hänvisas till en och samma kvalitet på slaktkroppar av gris, motsvarande den standardkvalitet som anges i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2759/75, och till ett tydligt avgränsat försäljningsled. Eftersom slaktkroppar av

och

— vägts och klassificerats hängande på slaktkroken varvid den noterade vikten omvandlats till kall slaktvikt i enlighet med de metoder som fastställs i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2967/85.

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 347, 28.11.1989, s. 20. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1572/95 (EGT L 150, 1.7.1995, s. 52).

⁽³⁾ Se bilaga I.

⁽⁴⁾ EUT L 168, 21.6.2006, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 301, 20.11.1984, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3513/93 (EGT L 320, 22.12.1993, s. 5).

⁽⁶⁾ EGT L 285, 25.10.1985, s. 39. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3127/94 (EGT L 330, 21.12.1994, s. 43).

Artikel 2

1. Marknadspriset för slaktkroppar av gris i en medlemsstat skall vara lika med genomsnittet av noteringarna för slaktkroppar av gris på de marknader eller prisnoteringsorter för den medlemsstaten som finns i förteckningen i bilaga I till förordning (EG) nr 908/2006.

2. Det pris som avses i punkt 1 skall bestämmas utifrån noteringar för slaktkroppar som väger

— minst 60 men mindre än 120 kg av klass E,

— minst 120 men mindre än 180 kg av klass R.

Valet av vikt kategorier och eventuell vägning skall överlåtas till den berörda medlemsstaten, som skall informera kommissionen om detta.

Artikel 3

Förordning (EEG) nr 3537/89 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2006.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

*BILAGA I***Upphävd förordning och dess ändring**

Kommissionens förordning (EEG) nr 3537/89 (EGT L 347, 28.11.1989, s. 20)

Kommissionens förordning (EEG) nr 1572/95 (EGT L 150, 1.7.1995, s. 52)

*BILAGA II***JÄMFÖRELSETABELL**

Förordning (EEG) nr 3537/89	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	—
—	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
—	Bilaga I
—	Bilaga II

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1129/2006**av den 24 juli 2006****om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under juli 2006 för de tilläggskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien och Rumänien kan godkännas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter avseende de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i rådets beslut 2003/286/EG och 2003/18/EG för Bulgarien och Rumänien ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 1 i förordning (EG) nr 1297/98 fastställs de kvantiteter produkter från nötköttssektorn med ursprung i Bulgarien och

Rumänien, som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 juli 2006–30 juni 2007. De kvantiteter produkter från nötköttssektorn med ursprung i Bulgarien och Rumänien som omfattas av ansökningar om importlicens är sådana att importlicenser kan beviljas för hela den kvantitet som ansökningarna gäller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Alla ansökningar om importlicens som lämnas in under perioden 1 juli–31 december 2006 inom ramen för de kvoter som avses i förordning (EG) nr 1279/98 skall beviljas för hela den kvantitet som ansökningarna gäller.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2006.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1899/2004 (EUT L 328, 30.10.2004, s. 67).

⁽²⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1240/2005 (EUT L 200, 30.7.2005, s. 34).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1130/2006**av den 24 juli 2006****om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i juli 2006 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 2535/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter ⁽²⁾, särskilt artikel 16.2 i denna, och

av följande skäl:

Ansökningar som har lämnats in under perioden 1–10 juli 2006 med avseende på vissa kvoter som anges i bilaga I till

förordning (EG) nr 2535/2001 avser för vissa produkter större kvantiteter än de som är tillgängliga. Därför bör tilldelningskoefficienter fastställas för de kvantiteter som ansökningarna gäller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tilldelningen av importlicenser för produkter enligt del I.A, I.B, punkterna 1 och 2 samt delarna I.C, I.D, I.E, I.F, I.G och I.H i bilaga I till förordning (EG) nr 2535/2001 och för vilka ansökan lämnats in under perioden 1–10 juli 2006 skall de koefficienter tillämpas som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2006.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 29. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 926/2006 (EUT L 170, 23.6.2006, s. 8).

BILAGA I.A

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4590	1,0000
09.4599	0,0174
09.4591	—
09.4592	—
09.4593	1,0000
09.4594	1,0000
09.4595	0,0102
09.4596	1,0000

BILAGA I.B

1. Produkter med ursprung i Rumänien

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4771	1,0000
09.4772	—
09.4758	0,4450

2. Produkter med ursprung i Bulgarien

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4773	—
09.4660	1,0000
09.4675	—

BILAGA I.C

Produkter med ursprung i AVS-länderna

Kvotnummer	Kvantitet (t)
09.4026	—
09.4027	—

BILAGA I.D

Produkter med ursprung i Turkiet

Kvotnummer	Kvantitet (t)
09.4101	—

BILAGA I.E

Produkter med ursprung i Sydafrika

Kvotnummer	Kvantitet (t)
09.4151	—

BILAGA I.F

Produkter med ursprung i Schweiz

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4155	1,0000
09.4156	1,0000

BILAGA I.H

Produkter med ursprung i Norge

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4781	0,9059
09.4782	0,8611

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1131/2006**av den 24 juli 2006****om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vissa produkter inom sockersektorn, som fastställs genom förordning (EG) nr 1002/2006, för regleringsåret 2006/2007**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 951/2006 av den 30 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 318/2006 för handel med tredje-länder i sockersektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 36, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar för

regleringsåret 2006/2007 har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 1002/2006 ⁽³⁾.

- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till bör dessa belopp ändras enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 951/2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och tilläggsbelopp för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 951/2006, och som fastställs i förordning (EG) nr 1002/2006 för regleringsåret 2006/2007 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2006.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 36. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1101/2006 (EUT L 196, 18.7.2006, s. 11).

BILAGA

Ändrade representativa priser och tilläggsbelopp från och med den 25 juli 2006 för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg netto av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg netto av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	29,79	2,35
1701 11 90 ⁽¹⁾	29,79	6,64
1701 12 10 ⁽¹⁾	29,79	2,21
1701 12 90 ⁽¹⁾	29,79	6,21
1701 91 00 ⁽²⁾	35,62	7,42
1701 99 10 ⁽²⁾	35,62	3,65
1701 99 90 ⁽²⁾	35,62	3,65
1702 90 99 ⁽³⁾	0,36	0,31

⁽¹⁾ Fastställande för kvalitetstyp enligt bilaga I.III i rådets förordning (EG) nr 318/2006 (EUT L 58, 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Fastställande för kvalitetstyp enligt bilaga I.II i förordning (EG) nr 318/2006.

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackaroshalt.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 18 maj 2006

om ingående av konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar

(2006/515/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 133, 151, 181 och 181a, jämförda med artikel 300.2 första stycket andra meningen och artikel 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) I november 2004 bemyndigade rådet kommissionen att på gemenskapens vägnar delta i förhandlingar vid Förenta Nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur (Unesco) om en konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, nedan kallad "Unescokonventionen". Kommissionen deltog i dessa förhandlingar tillsammans med medlemsstaterna.

(2) Unescokonventionen antogs vid Unescos generalkonferens i Paris den 20 oktober 2005.

(3) Unescokonventionen utgör en relevant och effektiv stöttepelare för att främja kulturell mångfald och kulturutbyten, något som både gemenskapen, såsom framgår av

artikel 151.4 i fördraget, och dess medlemsstater fäster mycket stor vikt vid. Konventionen bidrar till ömsesidig respekt och förståelse mellan kulturer i hela världen.

(4) Unescokonventionen bör godkännas snarast möjligt.

(5) Både gemenskapen och dess medlemsstater är behöriga på de områden som Unescokonventionen omfattar. Gemenskapen och medlemsstaterna bör därför bli avtalsslutande parter i denna för att tillsammans på ett konsekvent sätt kunna fullgöra de skyldigheter som fastställs i Unescokonventionen och utöva de rättigheter de fått genom den i situationer med blandad behörighet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

2. Texten till Unescokonventionen återfinns i bilaga 1 a till detta beslut.

Artikel 2

1. Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att på gemenskapens vägnar deponera anslutningsinstrumentet hos Unescos generalsekretär, i enlighet med artikel 27.4 i Unescokonventionen.

⁽¹⁾ Yttrande av den 27.4.2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

2. Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att på gemenskapens vägnar deponera behörighetsförklaringen i bilaga 1 b till detta beslut, i enlighet med artikel 27.3 c i Unescokonventionen.

3. Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att avge den ensidiga förklaring som återfinns i bilaga 2 till detta beslut när anslutningsinstrumentet deponeras.

Artikel 3

I frågor som omfattas av gemenskapens behörighet skall kommissionen företräda gemenskapen vid sammanträden i de organ

som inrättas genom Unescokonventionen, särskilt den partskonferens som avses i artikel 22, och förhandla på gemenskapens vägnar i frågor som ingår i dessa organs ansvarsområde.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 18 maj 2006.

På rådets vägnar

Franz MORAK

Ordförande

BILAGA 1 a

ÖVERSÄTTNING

KONVENTION

om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar

Generalkonferensen för Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur, som håller sin 33:e session i Paris den 3–21 oktober 2005,

BEKRÄFTAR att kulturell mångfald är kännetecknande för mänskligheten,

ÄR MEDVETEN om att kulturell mångfald utgör mänsklighetens gemensamma rikedom och bör omhuldas och bevaras till förmån för alla,

INSER att kulturell mångfald skapar en rik och mångfasetterad värld med fler valmöjligheter samt näring åt mänsklig förmåga och mänskliga värderingar och att denna därför är en grundläggande resurs för en hållbar utveckling av gemenskaper, folk och nationer,

ERINRAR om att kulturell mångfald som får utvecklas inom en ram av demokrati, tolerans, social rättvisa och ömsesidig respekt mellan folken och kulturen är en nödvändig förutsättning för fred och säkerhet på lokal, nationell och internationell nivå,

FRAMHÄVER betydelsen av kulturell mångfald för ett totalt förverkligande av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna som formuleras i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i andra allmänt erkända instrument,

BETONAR att det är nödvändigt att införliva kultur som ett strategiskt inslag i nationell och internationell utvecklingspolitik samt i internationellt utvecklingssamarbete och samtidigt beakta Förenta nationernas millenniedeklaration (2000) där man betonar vikten av att utrota fattigdom,

BEAKTAR att kultur antar olika former i tid och rum och att denna mångfald uttrycks genom identiteternas och kulturyttringarnas unika karaktär och variationsrikedomen hos de folk och samhällen som utgör mänskligheten,

ERKÄNNER vikten av traditionell kunskap, däribland ursprungsbefolkningarnas kunskapssystem, som en källa till andlig och materiell rikedom samt denna kunskaps positiva bidrag till en hållbar utveckling och behovet av att på adekvat sätt skydda och främja denna kunskap,

ERKÄNNER att det är nödvändigt att vidta åtgärder för att skydda kulturyttringarnas mångfald och innehåll, särskilt i situationer där kulturyttringar riskerar att försvinna eller förändras i betydande grad,

BETONAR kulturens betydelse för den sociala sammanhållningen i allmänhet samt i synnerhet dess bidrag till en bättre ställning och roll för kvinnorna i samhället,

ÄR MEDVETEN om att kulturell mångfald förstärks av fri rörlighet för idéer och får näring av ständigt utbyte och samspel mellan kulturer,

BEKRÄFTAR att tankefrihet, yttrandefrihet och informationsfrihet tillsammans med mediernas mångfald gör det möjligt för kulturyttringar att komma till sin rätt i samhället,

ERKÄNNER att mångfalden av kulturyttringar, däribland de traditionella kulturyttringarna, är en viktig faktor som gör att enskilda och folk kan uttrycka sig och dela med sig av sina idéer och värderingar,

PÅMINNER om att språklig mångfald är ett väsentligt inslag i den kulturella mångfalden och BEKRÄFTAR utbildningens grundläggande roll när det gäller att skydda och främja kulturyttringar,

BEAKTAR att det är viktigt för alla att kulturerna lever, inbegripet för personer som tillhör minoriteter och för ursprungsbefolkningarna, vilket uttrycks genom människors frihet att skapa, sprida och distribuera sina traditionella kulturyttringar och få tillgång till dessa för att kunna dra nytta av dem för sin egen utveckling,

BETONAR den väsentliga betydelse av kulturellt skapande och kulturellt samspel som berikar och förnyar kulturyttringarna och förstärker funktionen för de personer som verkar för att utveckla kulturen och därmed bidra till framsteg i hela samhället,

ERKÄNNER vikten av immateriella rättigheter som ett stöd för personer som deltar i kulturellt skapande,

ÄR ÖVERTYGAD OM att kulturella aktiviteter, varor och tjänster är av både ekonomisk och kulturell art eftersom de är bärare av identiteter, värderingar och betydelser och därför inte bör behandlas som om de enbart hade ett handelsvärde,

KONSTATERAR att globaliseringen som underlättas av informations- och kommunikationsteknikens snabba utveckling skapar helt nya förutsättningar för ett bättre samspel mellan kulturerna, samtidigt som den utgör en utmaning för den kulturella mångfalden, särskilt med tanke på risken för obalans mellan rika och fattiga länder,

ÄR MEDVETEN om Unescos särskilda uppdrag att se till att den kulturella mångfalden respekteras och att anbefalla sådana internationella överenskommelser som kan vara nödvändiga för att genom ord och bild främja fri rörlighet för idéer,

HÄNVISAR till föreskrifterna i de internationella instrument som Unesco antagit och som rör kulturell mångfald och utövandet av kulturella rättigheter, särskilt 2001 års allmänna förklaring om kulturell mångfald, och

ANTAR DEN 20 OKTOBER 2005 DENNA KONVENTION.

I. MÅL OCH VÄGLEDANDE PRINCIPER

Artikel 1

Mål

Målen för denna konvention skall vara

- a) att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar,
- b) att skapa förutsättningar för kulturerna att fritt kunna blomstra och samspela och på så sätt berika varandra,
- c) att uppmuntra till dialog mellan kulturerna för att säkerställa mer omfattande och balanserade kulturutbyten i världen, vilka främjar ömsesidig respekt för kulturer och en fredskultur,
- d) att främja interkulturalitet för att utveckla samspel mellan kulturer i syfte att bygga broar mellan folken,
- e) att främja respekten för mångfalden av kulturyttringar och medvetenheten om kulturens värde på lokal, nationell och internationell nivå,
- f) att bekräfta vikten av sambandet mellan kultur och utveckling för alla länder, särskilt utvecklingsländerna, och främja insatser på nationell och internationell nivå för ett erkännande av det sanna värdet av detta samband,

- g) att erkänna särarten i kulturella aktiviteter, varor och tjänster, vilka är bärare av identiteter, värderingar och betydelser,

- h) att bekräfta staternas suveräna rätt att behålla, anta och genomföra den politik och de åtgärder som de anser lämpliga för att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar inom sitt territorium,

- i) att stärka internationellt samarbete och internationell solidaritet i en anda av partnerskap för att särskilt öka utvecklingsländernas förmåga att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar.

Artikel 2

Vägledande principer

1. Respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna

Kulturell mångfald kan endast skyddas och främjas om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter som yttrandefrihet, informationsfrihet och kommunikationsfrihet samt möjligheten för individerna att välja kulturyttringar garanteras. Ingen får åberopa bestämmelserna i denna konvention för att kränka de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna såsom de fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna eller garanteras i internationell rätt, eller för att begränsa deras räckvidd.

2. Suveränitet

Staterna har, i enlighet med Förenta nationernas stadga och principerna i internationell rätt den suveräna rätten att anta den politik och de åtgärder som de anser lämpliga för att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar inom sitt territorium.

3. Likvärdighet och respekt för alla kulturer

Att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar innebär att man erkänner alla kulturers likvärdighet, däribland minoriteters och ursprungsbefolkningars, och att man respekterar dessa.

4. Internationell solidaritet och internationellt samarbete

Internationellt samarbete och internationell solidaritet bör syfta till att alla länder, och i synnerhet utvecklingsländer, skall kunna skapa och förstärka de kanaler som är nödvändiga för att på lokal, nationell och internationell nivå uttrycka sin kultur, vilket inbegriper kulturnäringsarna, oavsett om dessa är nya eller väletablerade.

5. Komplementaritet mellan utvecklingens ekonomiska och kulturella aspekter

Eftersom kulturen är en av de grundläggande faktorerna för utveckling är utvecklingens kulturella aspekter lika viktiga som de ekonomiska och det är därför en grundläggande rättighet för såväl individer som folk att delta i och få del av kultur.

6. Hållbar utveckling

Den kulturella mångfalden utgör en stor tillgång för de enskilda och för samhällena. Att skydda, främja och bevara den kulturella mångfalden är en nödvändig förutsättning för en hållbar utveckling till gagn för dagens och framtidens generationer.

7. Lika tillträde

Lika tillträde till en rik och varierad skala av kulturyttringar från hela världen samt tillträde för kulturer till uttryckssätt och spridningssätt är viktiga för att ta tillvara den kulturella mångfalden och främja ömsesidig förståelse.

8. Öppenhet och jämvikt

När staterna antar åtgärder för att främja mångfalden av kulturyttringar bör de på lämpligt sätt sträva efter att främja öppenheten mot andra kulturer i världen och att säkerställa att dessa åtgärder tar sikte på målen för denna konvention.

II. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 3

Tillämpningsområde

Denna konvention skall tillämpas på den politik och de åtgärder som parterna antar för att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar.

III. DEFINITIONER

Artikel 4

Definitioner

I denna konvention gäller följande definitioner:

1. Kulturell mångfald

kulturell mångfald: de många olika former genom vilka grupper och samhällen uttrycker sin kultur. Dessa yttringar sprids inom grupper och samhällen och mellan dem.

Den kulturella mångfalden visar sig inte bara i de olika former genom vilka mänsklighetens kulturarv yttrar sig, berikas och förmedlas tack vare mångfalden av kulturyttringar, utan också genom olika sätt för konstnärligt skapande, produktion, spridning, distribution och nyttjande, oavsett de medel och den teknik som används.

2. Kulturellt innehåll

kulturellt innehåll: den symboliska betydelsen, den konstnärliga dimensionen och de kulturella värden som har sitt ursprung i kulturella identiteter eller som uttrycker dessa.

3. Kulturyttringar

kulturyttringar: yttringar som är resultatet av individers, grupper eller samhällens skapande och som har ett kulturellt innehåll.

4. Kulturella aktiviteter, varor och tjänster

kulturella aktiviteter, varor och tjänster: aktiviteter, varor och tjänster vilka med avseende på sin särskilda kvalitet, användning eller ändamål införlivar eller förmedlar kulturyttringar, oberoende av sitt eventuella handelsvärde. Kulturella aktiviteter kan vara ett mål i sig eller bidra till produktion av kulturella varor och tjänster.

5. Kulturnäringsar

kulturnäringsar: näringar som framställer och sprider kulturella varor och tjänster enligt punkt 4.

6. Kulturpolitik och kulturpolitiska åtgärder

kulturpolitik och kulturpolitiska åtgärder: politik och åtgärder som gäller kultur på lokal, regional, nationell eller internationell nivå, antingen inriktade på kultur i sig eller avsedda att ha direkt inverkan på kulturyttringar hos enskilda personer, grupper eller samhällen, inbegripet på skapande, produktion, spridning och distribution av kulturella aktiviteter, varor och tjänster samt tillträdet till dessa.

7. Skydd

skydd: antagandet av åtgärder som syftar till att bevara, värna om och ta tillvara mångfalden av kulturyttringar.

att skydda: att vidta sådana åtgärder.

8. Interkulturalitet

interkulturalitet: olika kulturers existens och jämbördiga samspel samt möjligheten att skapa gemensamma kulturyttringar genom dialog och ömsesidig respekt.

IV. PARTERNAS RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER

Artikel 5

Allmän regel om rättigheter och skyldigheter

1. I enlighet med Förenta nationernas stadga, principerna i internationell rätt och allmänt erkända instrument beträffande mänskliga rättigheter bekräftar parterna sin suveräna rätt att formulera och genomföra sin kulturpolitik och vidta åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar och förstärka det internationella samarbetet för att uppnå målen för denna konvention.

2. När en part genomför politik och vidtar åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar inom sitt territorium skall dess politik och åtgärder stämma överens med bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 6

Parternas rättigheter på nationell nivå

1. Varje part får inom ramen för sin kulturpolitik och sina kulturpolitiska åtgärder enligt artikel 4.6 och med beaktande av sina egna förhållanden och behov besluta om åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar inom sitt territorium.

2. Dessa åtgärder kan inbegripa

- a) lagstiftningsåtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar,
- b) åtgärder som på ett lämpligt sätt ger nationella kulturella aktiviteter, varor och tjänster möjlighet att finna en plats på det nationella territoriet när det gäller att skapa, producera, sprida, distribuera och nyttja sådana kulturella aktiviteter, varor och tjänster, inbegripet åtgärder beträffande det språk som därvid används,
- c) åtgärder som syftar till att ge de oberoende nationella kulturnäringarna och verksamheten i den informella sektorn ett

bra tillträde till produktions-, spridnings- och distributions-sätt för kulturella aktiviteter, varor och tjänster,

- d) åtgärder som syftar till att ge offentliga ekonomiska bidrag,
- e) åtgärder som syftar till att uppmuntra ideella organisationer samt offentliga och privata institutioner, konstnärer och andra yrkesverksamma på kulturområdet att utarbeta och främja fritt utbyte av och fri rörlighet för idéer och kulturyttringar samt kulturella aktiviteter, varor och tjänster, samt att främja skapandet och företagandet i deras verksamhet,
- f) åtgärder som syftar till att inrätta och på lämpligt sätt stödja offentliga institutioner,
- g) åtgärder som syftar till att uppmuntra och stödja konstnärer samt alla som är verksamma inom skapandet av kulturyttringar,
- h) åtgärder som syftar till att främja mediernas variationsrikedom, bland annat genom radio och TV i allmänhetens tjänst.

Artikel 7

Åtgärder avsedda att främja kulturyttringar

1. Parterna skall sträva efter att på sitt territorium skapa förutsättningar som uppmuntrar enskilda och samhällsgrupper att

- a) skapa, framställa, sprida och distribuera sina egna kulturyttringar och ha tillgång till dem, med hänsyn till de särskilda villkoren och behoven för kvinnor samt hos olika samhällsgrupper, däribland personer som tillhör minoriteter och ursprungsbefolkningar,
- b) få tillgång till olika kulturyttringar, såväl inhemska som från övriga världen.

2. Parterna skall också sträva efter att erkänna det betydande bidraget från konstnärer och alla som är verksamma inom skapandeprocessen samt från kulturgemenskaper och organisationer som stöder deras arbete, liksom den väsentliga roll dessa spelar för att ge näring åt mångfalden av kulturyttringar.

Artikel 8

Åtgärder avsedda att skydda kulturyttringar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 5 och 6 får parterna fastställa att det finns särskilda situationer där kulturyttringarna på deras territorium riskerar att försvinna eller är allvarligt hotade eller på annat sätt kräver en brådskande skyddsåtgärd.

2. Parterna får vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda och bevara kulturyttringarna i de situationer som avses i punkt 1 i enlighet med bestämmelserna i denna konvention.

3. Parterna skall rapportera till den regeringskommitté som avses i artikel 23 om alla åtgärder som vidtagits för att hantera situationen, och kommittén får utfärda lämpliga rekommendationer.

Artikel 9

Informationsutbyte och öppenhet

Parterna skall

- a) i sina rapporter till Unesco vart fjärde år lämna relevant information om de åtgärder som de vidtagit för att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar på sitt territorium och på internationell nivå,
- b) utse en kontaktpunkt med ansvar för informationsutbytet enligt denna konvention,
- c) vidarebefordra och utbyta information om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar.

Artikel 10

Utbildning och medvetandegörande

Parterna skall

- a) uppmuntra och utveckla förståelsen för vikten av att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar, bland annat genom program för utbildning och medvetandegörande,
- b) samarbeta med de övriga parterna och internationella och regionala organisationer för att uppnå målet för denna artikel,
- c) sträva efter att uppmuntra skapandet och förstärka produktionsförmågan genom att på kulturnäringarnas område införa program för utbildning, fortbildning och utbyte. Tillämpningen av dessa åtgärder bör ske så att de inte får någon negativ effekt på traditionella produktionsformer.

Artikel 11

Deltagande av det civila samhället

Parterna erkänner det civila samhällets grundläggande roll när det gäller att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar. Parterna skall uppmuntra det civila samhället att aktivt delta i strävan att uppnå målen för denna konvention.

Artikel 12

Främjande av internationellt samarbete

Parterna skall sträva efter att förstärka sitt bilaterala, regionala och internationella samarbete för att skapa förutsättningar som främjar mångfalden av kulturyttringar, med särskilt beaktande av de situationer som nämns i artiklarna 8 och 17, i synnerhet för att

- a) underlätta dialogen mellan parterna om kulturpolitik,
- b) förstärka den offentliga sektorns strategiska kapacitet och förvaltningskapaciteten vid de offentliga kulturinstitutionerna genom kulturutbyten både mellan yrkesverksamma och på internationell nivå samt genom utbyte av god praxis,
- c) förstärka partnerskap med och mellan det civila samhället, icke-statliga organisationer och den privata sektorn för att gynna och utveckla mångfalden av kulturyttringar,
- d) främja användningen av ny teknik och uppmuntra till partnerskap för att få till stånd bättre informationsutbyte och kulturell förståelse samt främja mångfalden av kulturyttringar,
- e) uppmuntra till avtal om samproduktion och samdistribution.

Artikel 13

Införlivande av kultur i hållbar utveckling

Parterna skall sträva efter att på alla nivåer införliva kulturen i sin utvecklingspolitik för att skapa gynnsamma villkor för en hållbar utveckling och inom denna ram utveckla de aspekter som rör skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar.

Artikel 14

Utvecklingssamarbete

Parterna skall sträva efter att stödja samarbete för en hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning, i synnerhet när det gäller utvecklingsländernas särskilda behov, för att främja framväxten av en dynamisk kultursektor, bland annat genom följande:

- a) Förstärkning av kulturnäringarna i utvecklingsländerna genom att
 - i) bygga upp en kapacitet för kulturell produktion och distribution i utvecklingsländerna samt förstärka denna,
 - ii) underlätta ett vidgat tillträde till världsmarknaden och internationella distributionsnätverk för kulturella aktiviteter, varor och tjänster,

iii) möjliggöra framväxten av livskraftiga lokala och regionala marknader,

iv) där så är möjligt vidta lämpliga åtgärder i industriländerna för att underlätta tillträdet på deras territorium för kulturella aktiviteter, varor och tjänster från utvecklingsländerna,

v) stödja skapande arbete och i möjligaste mån underlätta rörligheten för konstutövare från utvecklingsländerna,

vi) uppmuntra lämpligt samarbete mellan industriländer och utvecklingsländer, bland annat inom musik och film.

b) Kapacitetsuppbyggnad inom den offentliga och den privata sektorn genom utbyte av information, erfarenhet och sakkunskap samt fortbildning i utvecklingsländerna, bland annat i fråga om den strategiska kapaciteten och förvaltningskapaciteten, policyutvecklingen och genomförandet av politik, främjande och distribution av kulturyttringar, utvecklingen av små och medelstora företag samt mikroföretag, användning av teknik samt utveckling och överföring av kunskaper.

c) Tekniköverföring genom införande av lämpliga stimulansåtgärder för överföring av teknik och kunskaper, särskilt när det gäller kulturnärings- och kulturföretag.

d) Finansiellt stöd genom

i) upprättandet av en internationell fond till förmån för kulturell mångfald, enligt vad som föreskrivs i artikel 18,

ii) offentligt utvecklingsbistånd i lämpliga sammanhang, inbegripet tekniskt bistånd, för att främja och stödja skapande,

iii) andra former av finansiellt bistånd såsom lån med låg räntesats, bidrag och andra finansieringsmekanismer.

Artikel 15

Arrangemang för samverkan

Parterna skall uppmuntra utvecklingen av partnerskap mellan och inom offentlig och privat sektor och ideella organisationer för samarbete med utvecklingsländerna i syfte att stärka deras förmåga att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar. Dessa nyskapande partnerskap skall för att möta utvecklingsländernas konkreta behov lägga tonvikten vid utvecklingen av infrastrukturer, mänskliga resurser och politiska åtgärder samt vid utbytet av kulturella aktiviteter, varor och tjänster.

Artikel 16

Förmånsbehandling av utvecklingsländer

Industriländerna skall, inom lämpliga institutionella och juridiska ramar, underlätta kulturutbyten med utvecklingsländerna genom att bevilja förmånsbehandling för deras konstnärer och andra yrkesverksamma och utövare inom kulturen samt för deras kulturella varor och tjänster.

Artikel 17

Internationellt samarbete i situationer av allvarligt hot mot kulturyttringar

Parterna skall samarbeta för att bistå varandra i de situationer som avses i artikel 8 och då särskilt uppmärksamma utvecklingsländerna.

Artikel 18

Internationella fonden till förmån för kulturell mångfald

1. En internationell fond skall inrättas till förmån för kulturell mångfald, nedan kallad "fonden".

2. Fonden skall utgöras av banktillgodohavanden i enlighet med Unescos budgetförordning.

3. Fondens tillgångar skall bestå av

a) parternas frivilliga bidrag,

b) medel som Unescos generalkonferens avsatt för detta ändamål,

c) inbetalningar, gåvor och legat från andra stater, organisationer eller program inom Förenta nationernas system, andra regionala eller internationella organisationer, offentliga eller privata organ eller privatpersoner,

d) alla räntor på fondens tillgångar,

e) behållningen av insamlingar och inkomster från evenemang som anordnas till förmån för fonden,

f) alla andra tillgångar som är tillåtna enligt fondens bestämmelser.

4. Regeringskommittén skall besluta om användningen av fondens tillgångar på grundval av riktlinjer från den partskonferens som avses i artikel 22.

5. Regeringskommittén får ta emot bidrag och andra former av bistånd för allmänna eller särskilda syften som gäller bestämde projekt, under förutsättning att dessa projekt godkänns av regeringskommittén.

6. Bidragen till fonden får inte kopplas till något politiskt, ekonomiskt eller annat villkor som är oförenligt med målen i denna konvention.

7. Parterna skall bemöda sig om att regelbundet betala in frivilliga bidrag för genomförandet av denna konvention.

Artikel 19

Utbyte, analys och spridning av information

1. Parterna är eniga om att utbyta information och sakkunskap beträffande insamlingen av uppgifter och statistik som gäller mångfalden av kulturyttringar samt om god praxis för att skydda och främja denna.

2. Unesco skall genom de befintliga mekanismerna vid sitt sekretariat underlätta insamling, analys och spridning av all information och statistik samt all god praxis på området.

3. Unesco skall dessutom upprätta och regelbundet uppdatera en databank beträffande olika sektorer och statliga, privata och ideella organisationer som ägnar sig åt kulturyttringar.

4. För att underlätta insamlingen av uppgifter skall Unesco särskilt uppmärksamma kapacitetsuppbyggnad och stärkande av sakkunskap hos de parter som ber om bistånd i detta.

5. Den informationsinsamling som avses i denna artikel skall komplettera den information som avses i bestämmelserna i artikel 9.

V. FÖRHÅLLET TILL ANDRA INSTRUMENT

Artikel 20

Förhållandet till andra rättsinstrument: Ömsesidigt stöd och komplementaritet utan underordning

1. Parterna erkänner att de i god tro skall fullgöra sina skyldigheter enligt denna konvention och alla andra fördrag i vilka de är parter. De skall därför, utan att underordna denna konvention något annat fördrag,

a) främja ömsesidigt stöd mellan denna konvention och andra fördrag i vilka de är parter, samt

b) när de tolkar och tillämpar andra fördrag i vilka de är parter eller när de undertecknar andra internationella åtaganden, ta hänsyn till de relevanta bestämmelserna i denna konvention.

2. Inget i denna konvention skall tolkas så att det ändrar parternas rättigheter och skyldigheter enligt andra fördrag i vilka de är parter.

Artikel 21

Internationellt samråd och internationell samordning

Parterna skall förbinda sig att i andra internationella forum främja målen och principerna för denna konvention. Parterna skall vid behov samråda med varandra men därvid beakta dessa mål och principer.

VI. KONVENTIONENS ORGAN

Artikel 22

Partskonferensen

1. En partskonferens skall inrättas. Partskonferensen skall vara plenumorgan och högsta organ för denna konvention.

2. Partskonferensen skall i möjligaste mån sammanträda i ordinarie möte vartannat år inom ramen för Unescos generalkonferens. Den får sammanträda i extra möte om den beslutar om detta eller om begäran ställs till regeringskommittén av minst en tredjedel av parterna.

3. Partskonferensen skall anta sin egen arbetsordning.

4. Partskonferensens uppgifter skall bland annat vara att

a) välja ledamöterna i regeringskommittén,

b) ta emot och granska de rapporter från parterna i denna konvention som överlämnas av regeringskommittén,

c) godkänna de operativa riktlinjer som på dess begäran utarbetas av regeringskommittén,

d) vidta alla andra åtgärder som den bedömer vara nödvändiga för att främja målen för denna konvention.

Artikel 23

Regeringskommittén

1. Inom Unesco skall en regeringskommitté, nedan kallad "regeringskommittén", inrättas för skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar. Den skall bestå av företrädare för 18 stater som är parter i konventionen, vilka väljs för fyra år av partskonferensen så snart som denna konvention träder i kraft i enlighet med artikel 29.

2. Regeringskommittén skall sammanträda en gång om året.
3. Regeringskommittén skall verka under partskonferensens överinseende och riktlinjer och ansvara inför denna.
4. Antalet ledamöter i regeringskommittén skall utökas till 24 så snart som antalet parter i konventioner är 50.
5. Valet av ledamöter i regeringskommittén skall grundas på principerna om rättvis geografisk fördelning och rotation.
6. Utan att detta påverkar andra skyldigheter som denna konvention ålägger skall regeringskommittén ha följande uppgifter:
 - a) Att främja målen för denna konvention samt uppmuntra till och övervaka dess genomförande.
 - b) Att för partskonferensens godkännande på dess begäran utarbeta och lägga fram operativa riktlinjer för genomförandet och tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention.
 - c) Att till partskonferensen överlämna rapporterna från parterna i konventionen tillsammans med sina kommentarer och en sammanfattning av innehållet.
 - d) Att utfärda erforderliga rekommendationer i de situationer som den uppmärksamats på av parterna i enlighet med konventionens relevanta bestämmelser, särskilt i artikel 8.
 - e) Att fastställa förfaranden och andra samrådsmekanismer för att främja målen för och principerna i denna konvention i andra internationella forum.
 - f) Att fullgöra alla andra uppgifter som partskonferensen begär.
7. Regeringskommittén får enligt sin arbetsordning när som helst bjuda in offentliga eller privata organisationer eller fysiska personer till sina möten för samråd i bestämda frågor.
8. Regeringskommittén skall utforma sin egen arbetsordning och lägga fram den för partskonferensen för godkännande.

Artikel 24

Unescos sekretariat

1. Konventionens organ skall biträdas av Unescos sekretariat.

2. Sekretariatet skall förbereda dokumentationen för partskonferensen och regeringskommittén samt dagordningarna för deras möten och hjälpa till med tillämpningen av deras beslut och rapportera om denna.

VII. SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Twistlösning

1. Om det uppstår en twist mellan parterna i konventionen beträffande tolkningen eller tillämpningen av denna konvention skall parterna söka en lösning genom förhandling.
2. Om de berörda parterna inte kan nå en förhandlingsöverenskommelse kan de gemensamt söka bona officia eller begära medling av tredje part.
3. Om bona officia eller medling inte förekommit eller om tvisten inte kunnat lösas genom förhandling, bona officia eller medling kan en part söka förlikning enligt det förfarande som anges i bilagan till denna konvention. Parterna skall i positiv anda överväga förlikningskommissionens förslag till twistlösning.
4. Varje part får vid ratifikationen, godtagandet, godkännandet eller anslutningen förklara att den inte erkänner förlikningsförfarandet ovan. Varje part som lämnar en sådan förklaring får när som helst ta tillbaka denna förklaring genom att meddela Unescos generaldirektör detta.

Artikel 26

Medlemsstaternas ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning

1. Denna konvention skall ratificeras, godtas, godkännas eller tillträdas av Unescos medlemsstater enligt parternas egna konstitutionella förfaranden.
2. Ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumenten skall deponeras hos Unescos generaldirektör.

Artikel 27

Anslutning

1. Varje stat som inte är medlem i Unesco men som är medlem i Förenta nationerna eller något av dess fackorgan får ansluta sig till denna konvention om Unescos generalkonferens inbjuder den att ansluta sig.

2. Denna konvention är även öppen för anslutning av alla territorier med full inre självstyrelse, som erkänts som sådana av Förenta nationerna men inte har uppnått full oavhängighet i enlighet med generalförsamlingens resolution 1514 (XV) och som har behörighet i de frågor som regleras av denna konvention, inbegripet behörighet att sluta fördrag i dessa frågor.

3. Följande bestämmelser skall gälla för regionala organisationer för ekonomisk integration:

a) Denna konvention är även öppen för anslutning av alla regionala organisationer för ekonomisk integration, vilka, med förbehåll för följande punkter, är till fullo bundna av bestämmelserna i denna konvention på samma sätt som de stater som är parter i denna.

b) När en eller flera medlemsstater i en sådan organisation också är part/parten i konventionen skall denna organisation och denna medlemsstat eller dessa medlemsstater enas om sitt ansvar vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt denna konvention. Denna ansvarsfördelning träder i kraft när det anmälningsförfarande som avses i led c nedan är avslutat. Organisationen och medlemsstaterna skall inte ha rätt att samtidigt utöva sina rättigheter enligt konventionen. Regionala organisationer för ekonomisk integration skall i ärenden inom deras behörighetsområden utöva sin rösträtt med det antal röster som motsvarar antalet medlemsstater som är parter i denna konvention. Sådana organisationer får inte utöva sin rösträtt om deras medlemsstater utövar sin rösträtt och omvänt.

c) En regional organisation för ekonomisk integration och dess medlemsstat eller medlemsstater som har enats om en ansvarsfördelning enligt led b ovan skall meddela parterna denna föreslagna fördelning på följande sätt:

i) I sitt anslutningsinstrument skall organisationen noggrant ange ansvarsfördelningen när det gäller de frågor som omfattas av denna konvention.

ii) Om respektive ansvarsområden senare ändras skall den regionala organisationen för ekonomisk integration underrätta depositarien om varje förslag till ändring av dessa ansvarsområden, och depositarien skall i sin tur meddela parterna denna ändring.

d) Medlemsstater i en regional organisation för ekonomisk integration som blir parter i konventionen antas förbli behöriga inom alla områden som inte blivit föremål för en överföring av behörighet till organisationen, vilket uttryckligen förklarats eller har meddelats depositarien.

e) Med regional organisation för ekonomisk integration avses en organisation upprättad av suveräna stater som är medlemmar i Förenta nationerna eller i något av dess fackorgan,

till vilken dessa stater har fört över sin behörighet i frågor som omfattas av denna konvention och som enligt sina egna förfaranden har bemyndigats att bli part i denna.

4. Anslutningsinstrumentet skall deponeras hos Unescos generaldirektör.

Artikel 28

Kontaktpunkter

När en part blir part i denna konvention skall den utse en kontaktpunkt enligt artikel 9.

Artikel 29

Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft tre månader efter det att det trettionde ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet deponerats, men endast för de stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration som deponerat sina respektive ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument senast den dagen. Den träder i kraft för varje annan part tre månader efter det att den parten deponerat sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

2. Vid tillämpningen av denna artikel skall inget instrument som deponeras av en regional organisation för ekonomisk integration räknas som ytterligare ett instrument utöver dem som redan deponerats av medlemsstaterna i den organisationen.

Artikel 30

Federala eller icke enhetsstatliga konstitutionella system

Eftersom internationella överenskommelser även binder parterna oberoende av deras konstitutionella system gäller bestämmelserna nedan de parter som har ett federalt eller icke enhetsstatligt konstitutionellt system enligt följande:

a) I fråga om de bestämmelser i denna konvention vilkas tillämpning ligger inom den federala eller centrala lagstiftande maktens befogenheter skall den federala eller centrala regeringens skyldigheter vara desamma som för de parter som inte är federala stater.

b) I fråga om de bestämmelser i denna konvention vilkas tillämpning faller inom behörigheten för enskilda delstater, län, provinser eller kanton, vilka enligt den federala regeringsformen inte har skyldighet att vidta lagstiftande åtgärder, skall den federala regeringen om nödvändigt upplysa de behöriga myndigheterna i sådana delstater, län, provinser eller kanton om dessa bestämmelser samt rekommendera att de antas.

Artikel 31

Uppsägning

1. Varje part får säga upp denna konvention.
2. Uppsägningen skall ske genom ett skriftligt instrument som skall deponeras hos Unescos generaldirektör.
3. Uppsägningen träder i kraft tolv månader efter mottagandet av uppsägningsinstrumentet. Den skall inte påverka den uppsägande partens finansiella förpliktelser förrän den dag då uppsägningen träder i kraft.

Artikel 32

Depositariens uppgifter

Unescos generaldirektör skall i egenskap av depositarie för denna konvention underrätta de stater som är medlemmar i organisationen, de stater som inte är medlemmar i organisationen och de regionala organisationer för ekonomisk integration som avses i artikel 27 samt Förenta nationerna om deponering av alla ratifikations-, godkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument enligt artiklarna 26 och 27 och uppsägningar enligt artikel 31.

Artikel 33

Ändringar

1. Varje part får genom ett skriftligt meddelande till generaldirektören föreslå ändringar i denna konvention. Generaldirektören skall vidarebefordra ett sådant meddelande till samtliga parter. Om minst hälften av parterna inom sex månader efter utsändandet av meddelandet ställer sig positiva till denna begäran skall generaldirektören lägga fram förslaget för diskussion och eventuellt antagande vid partskonferensens nästa möte.
2. Ändringar skall antas med två tredjedelar av närvarande och röstande parter.

3. När ändringarna i denna konvention blivit antagna skall de läggas fram för parterna för ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning.

4. För de parter som ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till ändringarna i denna konvention träder dessa ändringar i kraft tre månader efter det att de instrument som avses i punkt 3 i denna artikel deponerats av två tredjedelar av parterna. Därefter träder, för varje part som ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till en ändring, denna ändring i kraft tre månader efter det att parten deponerat sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

5. Det förfarande som fastställs i punkterna 3 och 4 skall inte tillämpas på ändringar som görs i artikel 23 beträffande antalet ledamöter i regeringskommittén. Dessa ändringar träder i kraft vid antagandet.

6. En stat eller en regional organisation för ekonomisk integration enligt artikel 27 som blir part i denna konvention efter det att ändringar trätt i kraft i enlighet med punkt 4 i denna artikel skall, om den inte uttryckt en annan avsikt, anses vara

- a) part i denna konvention i dess ändrade lydelse, samt
- b) part i denna konvention i dess icke ändrade lydelse i förhållande till varje part som inte är bunden av dessa ändringar.

Artikel 34

Giltiga texter

Denna konvention upprättas på arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska, vilka sex texter är lika giltiga.

Artikel 35

Registrering

I enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga skall denna konvention registreras vid Förenta nationernas sekretariat på anmodan av Unescos generaldirektör.

BILAGA

FÖRLIKNINGSFÖRFARANDE*Artikel 1***Förlikningskommissionen**

En förlikningskommission skall bildas på begäran av endera parten i en tvist. Om de tvistande parterna inte kommer överens om annat skall kommissionen bestå av fem ledamöter. Vardera parten skall utse två ledamöter och de sålunda utsedda ledamöterna skall gemensamt utse ordföranden.

*Artikel 2***Kommissionens ledamöter**

Om en tvist uppstår mellan fler än två parter skall de parter som har samma intresse gemensamt utse sina ledamöter i kommissionen. När minst två tvistande parter har oberoende intressen eller när de är oense om huruvida de har samma intresse skall de utse sina ledamöter var för sig.

*Artikel 3***Utnämning av ledamöter**

Om kommissionens samtliga ledamöter inte utsetts av de tvistande parterna inom två månader efter det att inrättandet av en förlikningskommission begärts skall Unescos generaldirektör på begäran av den part som begärt detta genomföra nödvändiga utnämningar inom en period av ytterligare två månader.

*Artikel 4***Kommissionens ordförande**

Om kommissionen inom två månader efter det att den sista ledamoten utnämnts ännu inte utsett sin ordförande skall Unescos generaldirektör på begäran av en part utse ordföranden inom en period av ytterligare två månader.

*Artikel 5***Beslut**

Förlikningskommissionen skall fatta sina beslut med en majoritet av ledamöternas röster. Om de tvistande parterna inte kommer överens om annat, skall förlikningskommissionen fastställa sitt eget förfarande. Kommissionen skall lägga fram ett förslag på tvistlösning som parterna skall överväga i positiv anda.

*Artikel 6***Oenighet**

Om det råder oenighet om förlikningskommissionens behörighet avgör denna om den är behörig eller ej.

BILAGA 1 b

Förklaring från Europeiska gemenskapen med tillämpning av artikel 27.3 c i Konventionen om Skydd för och Främjande av Mångfalden av Kulturyttringar

Europeiska gemenskapens medlemmar är för närvarande Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storstadshertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige samt Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

I denna förklaring anges den behörighet som medlemstaterna enligt fördragen har överfört till gemenskapen inom de områden som konventionen omfattar.

Gemenskapen har exklusiv behörighet inom gemensam handelspolitik (artiklarna 131–134 i fördraget), med undantag för de handelsrelaterade aspekterna av immateriella rättigheter och handel med tjänster på de områden som anges i artikel 133.5 och 133.6 i fördraget, (i synnerhet handel med kulturella och audiovisuella tjänster), som omfattas av delad behörighet mellan gemenskapen och dess medlemsstater. Gemenskapen bedriver utvecklingssamarbetspolitik (artiklarna 177–181 i fördraget) och samarbetspolitik med industriländerna (artikel 181a i fördraget) utan att detta påverkar medlemsstaternas respektive behörighet. Gemenskapen har delad behörighet i fråga om fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital (artiklarna 23–31 och 39–60 i fördraget), konkurrens (artiklarna 81–89 i fördraget) och den inre marknaden, inbegripet immaterialrätt (artiklarna 94–97 i fördraget). Enligt artikel 151 i fördraget, särskilt punkt 4, skall gemenskapen beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i fördraget, särskilt för att respektera och främja sin kulturella mångfald.

Av nedanstående gemenskapsrättsakter framgår omfattningen av gemenskapens behörighetsområde i enlighet med bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar och på dess behörighetsområden, av avtalen i de multilaterala förhandlingarna från Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 23.12.1994, s. 1).

Rådets förordning (EG) nr 2501/2001 av den 10 december 2001 om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner under tiden 1 januari 2002–31 december 2004 – Uttalanden till rådets förordning om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner under tiden 1 januari 2002–31 december 2004 (EGT L 346, 31.12.2001, s. 1).

Rådets beslut 2005/599/EG av den 21 juni 2005 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet om ändring av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EUT L 209, 11.8.2005, s. 26).

Rådets förordning (EG) nr 2698/2000 av den 27 november 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1488/96 om finansiella och tekniska stödåtgärder (Meda) för reformering av ekonomiska och sociala strukturer inom ramen för partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet (EGT L 311, 12.12.2000, s. 1).

Rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till Ungern och Polen, och senare ändringar som fortfarande är tillämpliga för Bulgarien och Rumänien (EGT L 375, 23.12.1989, s. 11).

Rådets förordning (EG) nr 2666/2000 av den 5 december 2000 om bistånd till Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Förbundsrepubliken Jugoslavien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien samt om upphävande av förordning (EG) nr 1628/96 och om ändring av förordningarna (EEG) nr 3906/89 och (EEG) nr 1360/90 och besluten 97/256/EG och 1999/311/EG (EGT L 306, 7.12.2000, s. 1).

Rådets förordning (EEG) nr 443/92 av den 25 februari 1992 om finansiellt och tekniskt bistånd till och ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika (EGT L 52, 27.2.1992, s. 1).

Rådets förordning (EG, Euratom) nr 99/2000 av den 29 december 1999 om bistånd till partnerstaterna i Östeuropa och Centralasien (EGT L 12, 18.1.2000, s. 1).

Europaparlamentets och rådets beslut nr 792/2004/EG av den 21 april 2004 om upprättande av ett handlingsprogram för gemenskapen för att främja organisationer verksamma på europeisk nivå inom kulturområdet (EUT L 138, 30.4.2004, s. 40).

Europaparlamentets och rådets beslut nr 508/2000/EG av den 14 februari 2000 om upprättande av Kultur 2000-programmet (EGT L 63, 10.3.2000, s. 1).

Europaparlamentets och rådets beslut 1419/1999/EG av den 25 maj 1999 om att inrätta en gemenskapsåtgärd för evenemanget "Europeisk kulturhuvudstad" för åren 2005 till 2019 (EGT L 166, 1.7.1999, s. 1).

Rådets beslut av den 22 september 1997 om den europeiska kulturella verksamhetens framtid (EGT C 305, 7.10.1997, s. 1).

Rådets beslut av den 22 september 1997 om gränsöverskridande fasta bokpriser inom europeiska språkområden (EGT C 305, 7.10.1997, s. 2).

Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, 17.10.1989, s. 23). Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG (EGT L 202, 30.7.1997, s. 60).

Rådets beslut 2000/821/EG av den 20 december 2000 om genomförande av ett program för att stimulera utveckling, distribution och marknadsföring av europeiska audiovisuella verk (Media Plus-Utveckling, distribution och marknadsföring) (2001–2005) (EGT L 336, 30.12.2000, s. 82).

Europaparlamentets och rådets beslut nr 163/2001/EG av den 19 januari 2001 om genomförande av ett utbildningsprogram för branschfolk inom den europeiska audiovisuella programindustrin (Media-yrkesutbildning) (2001–2005) (EGT L 26, 27.1.2001, s. 1).

Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1), beträffande statligt stöd.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EGT L 157, 30.4.2004, s. 45).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/84/EG av den 27 september 2001 om upphovsmannens rätt till ersättning vid vidareförsäljning av originalkonstverk (följerätt) (EGT L 272, 13.10.2001, s. 32).

Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel (EGT L 248, 6.10.1993, s. 15).

Rådets direktiv 93/98/EEG av den 29 oktober 1993 om harmonisering av skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter (EGT L 290, 24.11.1993, s. 9).

Rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området (EGT L 346, 27.11.1992, s. 61).

Det ligger i sakens natur att utövandet av gemenskapens behörighet är i ständig utveckling. Gemenskapen förbehåller sig därför rätten att i framtiden anmäla andra förklaringar rörande fördelningen av behörighet mellan Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna.

*BILAGA 2***Ensidig förklaring på gemenskapens vägnar i samband med deponeringen av anslutningsinstrumentet**

"Vad gäller gemenskapens behörighet, som anges i förklaringen enligt artikel 27.3 c i konventionen, är gemenskapen bunden av konventionen och kommer att se till att den vederbörligen genomförs. Av detta följer att de medlemsstater i gemenskapen som är parter i konventionen i sina ömsesidiga förbindelser skall tillämpa konventionens bestämmelser i överensstämmelse med gemenskapens interna regler och utan att det påverkar relevanta ändringar av dessa regler."

RÅDETS BESLUT

av den 27 juni 2006

om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av protokollet om markskydd, protokollet om energi och protokollet om turism till Alpkonventionen

(2006/516/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽⁴⁾, bör främjas och stärkas i alregionen.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket,

- (6) Ett av huvudmålen med protokollet om markskydd är att skydda markens multifunktionella roll på grundval av principen om hållbar utveckling. Marken måste tillförsäkras en hållbar produktionsförmåga så att den kan fylla sin naturliga funktion som natur- och kulturhistoriskt arkiv och för att trygga markens användning för jord- och skogsbruk, bebyggelse och turism, annan ekonomisk användning, transport och infrastruktur och som råvarukälla.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

- (7) Varje strategi för markskydd bör ta hänsyn till de mycket varierande lokala förhållandena i alpområdet. Protokollet om markskydd skulle kunna bidra till att lämpliga åtgärder genomförs på nationell och regional nivå.

av följande skäl:

- (1) Konventionen om skydd för Alperna (nedan kallad "Alpkonventionen") ingicks på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 96/191/EG ⁽²⁾.
- (2) Genom rådets beslut 2005/923/EG ⁽³⁾ beslutade rådet om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av protokollet om markskydd, protokollet om energi och protokollet om turism till Alpkonventionen (nedan kallade "protokollen").
- (3) Protokollen är ett viktigt steg i genomförandet av Alpkonventionen, och Europeiska gemenskapen har åtagit sig att verka för konventionens mål.
- (4) Alpernas ekonomiska, sociala och ekologiska problem av gränsöverskridande karaktär är en stor uppgift att lösa i detta mycket känsliga område.
- (5) Gemenskapens politik, särskilt prioriterade områden enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande

- (8) Krav i protokollet, exempelvis krav på markövervakning, identifiering av riskområden för erosion, översvämningar och jordskred, inventering av förorenade områden och upprättande av harmoniserade databaser kan vara viktiga beståndsdelar i en gemenskapsstrategi för markskydd, vilket framgår bland annat av rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽⁵⁾, rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket ⁽⁶⁾ rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽⁷⁾ rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽⁸⁾, rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden ⁽⁹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽¹⁰⁾.

⁽⁴⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17).

⁽⁶⁾ EGT L 181, 4.7.1986, s. 6. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁷⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁸⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽⁹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2223/2004 (EUT L 379, 24.12.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom beslut nr 2455/2001/EG (EGT L 331, 15.12.2001, s. 1).

⁽¹⁾ Yttrande av den 13 juni 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 61, 12.3.1996, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 337, 22.12.2005, s. 27.

- (9) I protokollet om energi krävs att lämpliga åtgärder vidtas på områdena energibesparing, energiproduktion, inklusive främjandet av förnybar energi, energitransport, energileveranser och energianvändning för att skapa förutsättningar för en hållbar utveckling.
- (10) Bestämmelserna i protokollet om energi ligger i linje med gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram för att motverka klimatförändring samt för att främja hållbar förvaltning och användning av naturresurser. Protokollets bestämmelser ligger också i linje med gemenskapens energipolitik som den framställs i vitboken för en gemenskapsstrategi och handlingsplan, grönboken "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning", Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el⁽¹¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda⁽¹²⁾ och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1230/2003/EG av den 26 juni 2003 om ett flerårigt program för åtgärder på energiområdet: "Intelligent energi – Europa" (2003–2006)⁽¹³⁾.
- (11) Ratificeringen av protokollet om energi skulle stärka det gränsöverskridande samarbetet med Schweiz, Liechtenstein och Monaco. Detta skulle göra det lättare att säkerställa att Europeiska gemenskapens mål delas av regionala partner och att dessa initiativ omfattar hela den ekologiska alregionen.
- (12) De transeuropeiska energinäten (TEN-E) bör prioriteras och samordnings- och genomförandeåtgärder som föreskrivs i TEN-E-riktlinjerna i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1229/2003/EG av den 26 juni 2003 om en serie riktlinjer för transeuropeiska energinät⁽¹⁴⁾ bör tillämpas när nya gränsöverskridande förbindelser (särskilt högspänningsledning) utvecklas.
- (13) Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, Schweiz, Liechtenstein och Monaco, är parter i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet. I ramkonventionen och Kyotoprotokollet krävs det att parterna formulerar, genomför, tillkännager och regelbundet uppdaterar nationella och regionala program som innehåller åtgärder för att mildra klimatförändring genom att ta itu med antropogena utsläpp från källor och tillhandahålla upptag i sänkor av alla växthusgaser som inte omfattas av Montrealprotokollet.
- (14) Protokollet om energi bidrar till att uppfylla UNFCCC-kraven om att vidta åtgärder för att underlätta en tillfredsställande anpassning till klimatförändringar.
- (15) Turismen är en ekonomiskt mycket betydelsefull näring i de flesta delar av Alperna och den har direkta miljöeffekter och sociala effekter och påverkas också av dessa.
- (16) Eftersom bergsregionen är ett unikt och ekologiskt mycket känsligt område är det mycket viktigt att det råder jämvikt mellan ekonomiska intressen, lokalbefolkningens behov och miljöhänsyn för att få en hållbar utveckling i regionen.
- (17) Samtidigt som turism blir en alltmer global företeelse ligger ansvaret för den huvudsakligen på lokal och regional nivå. För gemenskapens del är bland annat följande rättsakter av intresse i detta sammanhang: Direktiv 85/337/EEG, direktiv 92/43/EEG, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 av den 17 juli 2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke⁽¹⁵⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS)⁽¹⁶⁾ och rådets resolution av den 21 maj 2002 om den europeiska turismens framtid⁽¹⁷⁾. Alpkonventionen och dess protokoll om turism, tillsammans med de andra protokollen som kan påverka turistsektorn, bör utgöra ett raminstrument för att stimulera och samordna de berörda parternas bidrag på regional och lokal nivå så att hållbarheten blir en viktig drivkraft för att förbättra kvaliteten på det som Alpmrådet kan erbjuda turisterna.
- (18) Det övergripande målet för protokollet om turism är att främja hållbar turism, särskilt genom att se till att den utvecklas och bedrivs med hänsyn till dess inverkan på miljön. I detta syfte tillhandahåller protokollet särskilda åtgärder och rekommendationer som kan användas som verktyg för att stärka den miljömässiga sidan av innovation och forskning, övervakning och utbildning, förvaltningsverktyg och -strategier, planerings- och bemyndigandeförfaranden som är kopplade till turism och särskilt till dess kvalitativa utveckling.

⁽¹¹⁾ EGT L 283, 27.10.2001, s. 33. Direktivet senast ändrat genom gemensamma EES-komiténs beslut nr 102/2005 (EUT L 306, 24.11.2005, s. 34).

⁽¹²⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽¹³⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 29. Beslutet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 787/2004/EG (EUT L 138, 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁴⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 11.

⁽¹⁵⁾ EGT L 237, 21.9.2000, s. 1).

⁽¹⁶⁾ EGT L 114, 24.4.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 196/2006 (EUT L 32, 4.2.2006, s. 4).

⁽¹⁷⁾ EGT C 135, 6.6.2002, s. 1.

(19) De fördragsslutande parterna till de tre protokollen bör främja relevant utbildning och dessutom främja spridning av information till allmänheten avseende mål, åtgärder och genomförande av vart och ett av dessa protokoll.

(20) Det är lämpligt att dessa protokoll godkänns av Europeiska gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet om markskydd⁽¹⁸⁾ protokollet om energi⁽¹⁹⁾ och protokollet om turism⁽²⁰⁾ till Alpkonventionen, som undertecknades i Salzburg den 7 november 1991, godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att på gemenskapens vägnar

deponera godkännandeinstrumentet hos Republiken Österrike i enlighet med artikel 27 i protokollet om markskydd, artikel 21 i protokollet om energi och artikel 28 i protokollet om turism.

Samtidigt skall den eller de utsedda personerna deponera de förklaringar som gäller protokollen.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 27 juni 2006.

På rådets vägnar

J. PRÖLL

Ordförande

⁽¹⁸⁾ EUT L 337, 22.12.2005, s. 29.

⁽¹⁹⁾ EUT L 337, 22.12.2005, s. 36.

⁽²⁰⁾ EUT L 337, 22.12.2005, s. 43.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 juli 2006

om ett principiellt erkännande av att den dokumentation som lämnats in för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av metaflumizon i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG är fullständig

[delgivet med nr K(2006) 3238]

(Text av betydelse för EES)

(2006/517/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.3, och

av följande skäl:

(1) I direktiv 91/414/EEG föreskrivs det att en gemenskapsförteckning skall upprättas över de verksamma ämnen som får användas i växtskyddsmedel.

(2) En samlad dokumentation över det verksamma ämnet metaflumizon lämnades in av BASF Agro S.A.S. till myndigheterna i Förenade kungariket den 29 mars 2005 med en begäran om att ämnet skall föras in i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.

(3) Myndigheterna i Förenade kungariket har uppgett för kommissionen att dokumentationen om detta verksamma ämne efter en första genomgång tycks innehålla de uppgifter som krävs enligt bilaga II till direktiv 91/414/EEG. Dokumentationen verkar även uppfylla uppgiftskraven i bilaga III till direktiv 91/414/EEG i fråga om minst ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga. I enlighet med artikel 6.2 i direktiv

91/414/EEG överlämnades dokumentationen därefter av sökanden till kommissionen och övriga medlemsstater och vidarebefordrades till ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

(4) Genom detta beslut bekräftas det formellt på gemenskapsnivå att dokumentationen i princip anses uppfylla uppgiftskraven i bilaga II och, för minst ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet, de krav som fastställs i bilaga III till direktiv 91/414/EEG.

(5) Detta beslut bör inte inverka på kommissionens rätt att begära ytterligare uppgifter av sökanden för att klargöra vissa delar av dokumentationen.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.4 i direktiv 91/414/EEG skall dokumentationen över det verksamma ämne som anges i bilagan till detta beslut och som har överlämnats till kommissionen och medlemsstaterna för att ämnet i fråga skall kunna föras in i bilaga I till det direktivet, i princip anses uppfylla de krav på uppgifter som anges i bilaga II till det direktivet.

Dokumentationen skall också anses uppfylla uppgiftskraven i bilaga III till det direktivet i fråga om minst ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet, med hänsyn till de föreslagna användningsområdena.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/45/EG (EUT L 130, 18.5.2006, s. 27).

Artikel 2

Den rapporterande medlemsstaten skall göra en noggrann granskning av dokumentationen i fråga och överlämna resultatet av granskningen, tillsammans med eventuella rekommendationer för om det verksamma ämnet bör införas eller ej i bilaga I till direktiv 91/414/EEG och eventuella villkor för detta, till Europeiska kommissionen så snart som möjligt och senast inom ett år efter offentliggörandet av detta beslut i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 juli 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

*BILAGA***VERKSAMMA ÄMNEN SOM BERÖRS AV DETTA BESLUT**

Nr	Trivialnamn, CIPAC-nummer	Sökande	Ansökningsdatum	Rapporterande medlemsstat
1	Metaflumizon CIPAC-nr 779	BASF Agro S.A.S.	29.3.2005	UK

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2006/518/GUSP

av den 24 juli 2006

om ändring och förlängning av vissa restriktiva åtgärder mot Liberia

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

- (1) Den 10 februari 2004 antog rådet gemensam ståndpunkt 2004/137/GUSP om restriktiva åtgärder mot Liberia ⁽¹⁾ för att genomföra de åtgärder som infördes mot Liberia genom FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003). Dessa åtgärder förlängdes genom rådets gemensam ståndpunkt 2006/31/GUSP ⁽²⁾.
- (2) Mot bakgrund av utvecklingen i Liberia antog FN:s säkerhetsråd den 13 juni 2006 resolution 1683 (2006) om ytterligare undantag från de åtgärder som infördes genom punkt 2 a och b i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) om vapenembargot.
- (3) Den 20 juni 2006 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1689 (2006) om förlängning med ytterligare sex månader av de åtgärder som infördes genom punkt 6 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) om förbud mot import av rådiamanter från Liberia.
- (4) FN:s säkerhetsråd beslutade också att inte förlänga de åtgärder som föreskrivs i punkt 10 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) om förbud mot import av rundvirke och timmerprodukter med ursprung i Liberia; säkerhetsrådet beslutade dock att ompröva beslutet efter nittio (90) dagar för att återinföra dessa åtgärder om det inte under denna period får besked om att den skogs-lagstiftning som har föreslagits av övervakningskommittén för reform av skogssektorn har antagits.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i gemensam ståndpunkt 2004/137/GUSP och förlängs genom gemensam ståndpunkt 2006/31/GUSP bör därför ändras och, i tillämpliga fall, förlängas för att ge verkan åt FN:s säkerhetsråds resolutioner 1683 (2006) och 1689 (2006).

- (6) Insatser krävs från gemenskapens sida för genomförande av vissa av dessa åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utöver de undantag från tillämpning som föreskrivs i artikel 1.2 i gemensam ståndpunkt 2004/137/GUSP skall de åtgärder som föreskrivs i artikel 1.1 i gemensam ståndpunkt 2006/31/GUSP inte tillämpas på följande:

- a) Vapen och ammunition som i övningssyfte redan har tillhandahållits medlemmar av den särskilda säkerhetstjänsten och som denna säkerhetstjänst innehar för obehindrad operativ användning, förutsatt att deras överlämnande till säkerhetstjänsten i förväg har godkänts av den kommitté som inrättats enligt punkt 21 i FN:s säkerhetsråds resolution 1521 (2003) (nedan kallad "kommittén"), samt tekniskt och ekonomiskt bistånd som rör sådana vapen och sådan ammunition.
- b) Vapen och ammunition som är avsedda att användas av personer inom den liberianska regeringens polis- och säkerhetsstyrkor, vilka har kontrollerats och utbildats sedan Förenta nationernas uppdrag i Liberia påbörjades, förutsatt att sådana lager i förväg har godkänts av kommittén efter en gemensam begäran från Liberias regering och den exporterande staten, samt tekniskt och ekonomiskt bistånd som rör sådana vapen och sådan ammunition.

Artikel 2

De åtgärder som föreskrivs i artikel 3 i gemensam ståndpunkt 2004/137/GUSP skall tillämpas under ytterligare sex månader till och med den 22 december 2006, om inte rådet beslutar något annat i enlighet med eventuella framtida resolutioner av FN:s säkerhetsråd.

⁽¹⁾ EUT L 40, 12.2.2004, s. 35.

⁽²⁾ EUT L 19, 24.1.2006, s. 38.

Artikel 3

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 1 skall tillämpas från och med den 13 juni 2006 och artikel 2 skall tillämpas från och med den 23 juni 2006.

Artikel 4

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2006.

På rådets vägnar

K. RAJAMÄKI

Ordförande
